

Насоки

**Насоки 5/2019 относно критериите за прилагането на
„правото да бъдеш забравен“ при възникване на дела,
свързани с предоставяне на услуги за търсене на
информация съгласно ОРЗД“**

(част 1)

Версия 2.0

Приет на 7 юли 2020 г.

История на версиите

Версия 2.0	7 юли 2020 г.	Приемане на Насоките след обществена консултация
Версия 1.1	17 февруари 2020 г.	Несъществени корекции
Версия 1.0	2 декември 2019 г.	Приемане на Насоките след обществена консултация

Съдържание

Въведение	4
1 Основания за упражняване на правото на искане за заличаване съгласно ОРЗД	7
1.1 Основание 1: Право на искане за заличаване, когато личните данни повече не са необходими във връзка с обработване от доставчика на търсачки (член 17, параграф 1, буква а)	7
1.2 Основание 2: Право на искане за заличаване, когато субектът на данни оттегля съгласието си, когато правното основание за обработването е съгласно член 6, параграф 1, буква а) или член 9, параграф 2, буква а) от ОРЗД и когато няма друго правно основание за обработването (член 17, параграф 1, буква б)	8
1.3 Основание 3: Право на искане на заличаване, когато субектът на данни е упражнил правото си на възражение срещу обработването на личните му/й данни (член 17, параграф 1, буква в)	9
1.4 Основание 4: Право на искане за заличаване, когато личните данни са били обработвани незаконосъобразно (член 17, параграф 1, буква г)	11
1.5 Основание 5: Право на искане на заличаване, когато личните данни трябва да бъдат изтрети с цел спазването на правно задължение (член 17, параграф 1, буква д).	11
1.6 Основание 6: Право на искане за заличаване, когато личните данни са събрани във връзка с предлагането на услуги на информационното общество (УИО) на деца (член 17, параграф 1, буква е).	11
2 Изключения от правото на искане за заличаване съгласно член 17, параграф 3	12
2.1 Обработването е необходимо за упражняване на правото на свобода на изразяването и правото на информация	13
2.2 Обработването е необходимо за спазване на правно задължение, което се прилага спрямо администратора или за изпълнението на задача от обществен интерес, или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора	15
2.2.1 Правно задължение	15
2.2.2 Изпълнение на задача от обществен интерес или при упражняване на официални правомощия	17
2.3 Причини от обществен интерес в областта на общественото здраве	18
2.4 Цели на архивирането в обществен интерес, научни или исторически изследователски цели или статистически цели в съответствие с член 89, параграф 1, доколкото правото, посочено в параграф 1, може да направи невъзможно или сериозно да наруши постигането на целите на това обработване	18
2.5 Установяване, упражняване или защита на правни претенции.	19

Европейският комитет по защита на данните,

като взе предвид член 70, параграф 1, буква д) от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (по-нататък „ОРЗД“),

като взе предвид Споразумението за Европейското икономическо пространство, и по-конкретно приложение XI и протокол 37 към него, изменени с Решение на Съвместния комитет на ЕИП № 154/2018 от 6 юли 2018 г.¹,

като взе предвид членове 12 и 22 от своя Правилник за дейността,

ПРИЕ СЛЕДНИТЕ НАСОКИ:

ВЪВЕДЕНИЕ

1. Съгласно решението на Съда на Европейския съюз (Съда на ЕС) по дело Costeja от 13 май 2014 г.², субект на данни може да поиска доставчика на интернет търсачка („доставчик на интернет търсачка“)³, да изтрие една или повече връзки към уебстраници от списъка с резултати, показани след търсене, извършено въз основа на неговото или нейното име.
2. Съгласно Отчета за прозрачност на Google⁴ процентът URL адреси, които Google не е заличил, не е нараснал през последните 5 години след приемането на това решение. Същевременно, в допълнение към решението на Съда на ЕС, субектите на данни, изглежда, са по-запознати с правото си да внасят жалби при отказ за заличаване, тъй като надзорните органи са отбелязали увеличение на броя на жалбите във връзка с отказа на доставчиците на търсачки да изтриват връзки.
3. Европейският комитет по защита на данните („ЕКЗД“) разработва в съответствие със своя план за действие насоки по отношение на член 17 от Общия регламент за защита на данните („ОРЗД“). До приемането на тези насоки надзорните органи трябва да продължат своевременно да обработват и разследват, доколкото е възможно, жалбите на субектите на данни.
4. Ето защо настоящият документ има за цел да се направи тълкуване на правото да бъдеш забравен в случаите на ползване на услуги на търсачки, като се вземат предвид разпоредбите на

---

¹ Позоваванията на „държави членки“ в настоящите насоки следва да се разбират като позовавания на „държавите членки на ЕИП“.

² Съд на ЕС, дело C-131/12, Google Spain SL and Google Inc. срещу Agencia Española de Protección de Datos (AEPD) и Mario Costeja González, решение от 13 май 2014 г.

³ включително уеб архиви като archive.org

⁴ <https://transparencyreport.google.com/eu-privacy/overview?hl=en>

член 17 от ОРЗД („Право на искане за заличаване“). Всъщност, правото да бъдеш забравен е включено в член 17 от ОРЗД, с цел да се вземе предвид правото на искане за заличаване, установено в решението по дело Costeja.

5. Независимо от това, както съгласно Директива 95/46/ЕО от 24 октомври 1995 г. (наричана по-нататък „директивата“) и както е отбелязано от Съда на ЕС в посоченото негово решение по дело Costeja⁵, правото на искане за заличаване предполага две права (право на възражение и право на заличаване съгласно ОРЗД). Всъщност, прилагането на член 21 е изрично предвидено като третото основание за упражняване на правото на изтриване. В резултат на това, както член 17, така и член 21 от ОРЗД могат да послужат като правни основания за подаване на искания за заличаване. Възможността за упражняване на правото на възражение и правото на изтриване съществуваше още при директивата. Независимо от това, както ще стане ясно по-долу, формулировката на ОРЗД изисква адаптиране на тълкуването на тези права.
6. Като отправна точка следва да се отбележи, че макар член 17 от ОРЗД да е приложим за всички администратори на данни, настоящият документ е фокусиран единствено върху обработването от страна на доставчици на търсачки и исканията за заличаване, подадени от субектите на данни.
7. Съществуват някои специфики при прилагането на член 17 от ОРЗД по отношение на обработването на данни от доставчика на търсачки. В тази връзка е необходимо да се уточни, че обработването на лични данни, извършвано във връзка с дейността на доставчика на търсачки, трябва да се разграничава от обработването, което се извършва от издателите на уебсайтове на трети страни, например медийни издания, които предоставят съдържание на онлайн вестници⁶.
8. Ако субектът на данни получи заличаването на определено съдържание, това ще доведе до заличаването на това конкретно съдържание от списъка с резултати от търсенето, отнасящи се за субекта на данните, когато търсенето, по правило, се основава на неговото или нейното име. Същевременно, това съдържание ще продължи да бъде достъпно, като се използват други критерии за търсене.
9. Исканията за заличаване не водят до пълното изтриване на личните данни. В действителност, личните данни няма да бъдат изтрити нито от уебсайта източник, нито от индекса и кеш паметта на доставчика на търсачки. Субектът на данни може да иска например заличаването на лични данни от индекса на търсачката, които произхождат от медийно издание, например статия от вестник. В този случай връзката към личните данни може да бъде заличена от индекса на търсачката; въпреки това въпросната статия ще остане под контрола на медийното издание и

---

⁵ Съд на ЕС, дело C-131/12, решение от 13 май 2014 г., точка 88: „Член 12, буква б) и член 14, първа алинея, буква а) от Директива 95/46 трябва да се тълкуват в смисъл, че за да защита правата, предвидени в тези разпоредби, и доколкото действително са изпълнени предвидените в тях условия, лицето, което управлява интернет търсачка, е длъжно да заличи от списъка на резултатите, който се показва след търсене въз основа на име на лице, връзки към уебстраници, които са публикувани от трети лица и съдържат информация относно последното, също и в хипотезата, в която това име или тази информация не са заличени предварително или едновременно от тези уебстраници, при това дори когато евентуално самото им публикуване на посочените страници е законосъобразно.“

⁶ Съд на ЕС, дело C 131/12, решение от 13 май 2014 г.; Европейски съд по правата на човека (ЕСПЧ), „M.L. и W.W. срещу Германия“, 28 юни 2018 г.

може да остане обществено достъпна, дори ако вече не се вижда в резултатите от търсенето въз основа на заявки, които по принцип включват името на субекта на данни.

10. Независимо от това, по принцип, доставчиците на търсачки не се освобождават от задължението за пълно изтриване. В някои извънредни случаи те ще трябва да извършат действително и пълно изтриване в своите индекси или кеш-памет. Например, ако доставчиците на търсачки спрат да спазват заявките на robots.txt, реализирани от първоначалния издател, те всъщност ще бъдат длъжни да изтрият изцяло URL адреса към съдържанието, за разлика от заличаването, което се основава главно на името на субекта на данни.
11. Настоящият документ е разделен на две теми. Първата тема се отнася до причините, на които субектът на данни може да разчита за изпълнение на искане за заличаване, изпратено до доставчика на интернет търсачка съгласно член 17, параграф 1 от ОРЗД. Втората тема се отнася до изключенията от правото на искане за заличаване съгласно член 17, параграф 3 от ОРЗД. Настоящият документ ще бъде допълнен с приложение, посветено на оценката на критериите за разглеждане на жалби за отказ за заличаване.
12. Настоящият документ не се отнася до член 17, параграф 2⁷ от ОРЗД. Всъщност в този член се изисква администраторите на лични данни, които са направили обществено достъпни личните данни, да информират администраторите, които след това са ги използвали повторно чрез връзки, копия или реплики. Това задължение за информиране не се прилага за доставчиците на търсачки, когато намират съдържаща лични данни информация, която е публикувана или предоставена в интернет от трети страни, индексират я автоматично, съхраняват я временно и я предоставят на интернет потребителите по определен ред на предпочитание⁸. Освен това от доставчиците на търсачки, които са получили искане за заличаване от страна на субект на данни, не се изисква да информират третата страна, която е направила тази информация обществено достъпна в интернет. Това задължение има за цел да се създаде по-голяма отговорност за първоначалните администратори и да се предотврати увеличаване на инициативите на субектите на данни. В това отношение остава валидно изявлението на Работната група по член 29, в което се посочва, че доставчиците на търсачки „не следва, като обща практика, да информират администраторите на страниците, засегнати от заличаване на данни, за факта, че до някои уеб страници няма достъп чрез търсачката в отговор на конкретни запитвания“, тъй като „такава комуникация няма правно основание в рамките на правото на ЕС за защита на данните“⁹. Предвижда се да има също така отделни специфични насоки по отношение на член 17, параграф 2 от ОРЗД.

---

⁷Регламент 2016/679 (ОРЗД), член 17, параграф 2: „Когато администраторът е направил личните данни обществено достояние и е задължен съгласно параграф 1 да изтрие личните данни, той, като отчита наличната технология и разходите по изпълнението, предприема разумни стъпки, включително технически мерки, за да уведоми администраторите, обработващи личните данни, че субектът на данните е поискал изтриване от тези администратори на всички връзки, копия или реплики на тези лични данни.“

⁸ Вж. Съд на ЕС, дело C-136/17, GS и др. срещу CNIL, решение от 24 септември 2019 г., точка 35, и дело C-131/12, решение от 13 май 2014 г., точка 41.

⁹ Работна група по член 29 за защита на данните, „Насоки относно прилагането на решението на Съда на Европейския съюз по дело Google Spain и Google Inc срещу Agencia Española de Protección de Datos (AEPD) и Mario Costeja González“ C-131/12, WP 225, Брюксел, 26 ноември 2014 г.

1 ОСНОВАНИЯ ЗА УПРАЖНЯВАНЕ НА ПРАВОТО НА ИСКАНЕ ЗА ЗАЛИЧАВАНЕ СЪГЛАСНО ОРЗД

13. Правото на искане за заличаване, както е предвидено в член 17 от ОРЗД, не променя констатациите от решението по дело Costeja, в което Съдът на ЕС приема, че искането за заличаване се основава на правото на коригиране/изтриване и на правото на възражение съгласно член 12 и член 14 съответно от директивата.
14. В член 17, параграф 1 се определя общ принцип за изтриване на данните в следните шест случая:
  - а. личните данни повече не са необходими за целите, за които са били събрани или обработвани по друг начин (член 17, параграф 1, буква а);
  - б. субектът на данните оттегля своето съгласие, върху което се основава обработването (член 17, параграф 1, буква б);
  - в. субектът на данни е упражнил правото си на възражение срещу обработването на личните му/й данни съгласно член 21, параграф 1 и член 21, параграф 2 от ОРЗД;
  - г. личните данни са били обработвани незаконосъобразно (член 17, параграф 1, буква г);
  - д. изтриването е в съответствие с правно задължение (член 17, параграф 1, буква д);
  - е. личните данни са били събрани във връзка с предлагането на услуги на информационното общество на малолетно или непълнолетно лице (член 17, параграф 1, буква е) с позоваване на член 8, параграф 1).
15. Въпреки че всички основания по член 17 са теоретично приложими, когато става въпрос за заличаване, на практика някои от тях ще бъдат използвани рядко или изобщо няма да бъдат използвани, например в случай на оттегляне на съгласие (вж. основание 2 по-долу).
16. Субектът на данни обаче може да подаде искане за заличаване до доставчик на търсачки въз основа на повече от едно основание. Например, субектът на данни може да поиска заличаване, тъй като счита, че вече не е необходимо личните му/й данни да се обработват от търсачката (член 17, параграф 1, буква а) и да упражни правото си на възражение срещу обработването съгласно член 21, параграф 1 от ОРЗД (член 17, параграф 1, буква в).
17. С цел надзорните органи да направят оценка на жалбите срещу доставчик на търсачки, който е отказал да изтрие конкретен резултат от търсенето съгласно член 17 от ОРЗД, надзорните органи следва да установят дали съдържанието, към което се отнася URL, трябва да бъде заличено или не. Ето защо, когато анализират съдържанието на жалбата, те следва да вземат предвид естеството на съдържанието, предоставено от издателите на уебсайтове на трети страни.
  - 1.1 **Основание 1: Право на искане за заличаване, когато личните данни повече не са необходими във връзка с обработване от доставчика на търсачки (член 17, параграф 1, буква а)**
18. Съгласно член 17, параграф 1, буква а) от ОРЗД, субектът на данни може да поиска доставчик на търсачки, след търсене, извършено, като общо правило, въз основа на неговото или нейното име, да заличи съдържание от резултатите от търсенето, когато личните данни на субекта на

данните, съдържащи се в съответните резултати от търсенето, вече не са необходими за целите на обработването от търсачката.

19. Тази разпоредба дава възможност на субекта на данни да поиска заличаване на засягаща го/я лична информация, която е била достъпна за по-дълъг период, отколкото е необходим за обработването от страна на доставчика на търсачки. Тази обработка се осъществява с цел да се направи информацията по-лесно достъпна за интернет потребителите. Във връзка с упражняването на правото на изтриване трябва да се постигне баланс между защитата на неприкосновеността на личния живот и интересите на потребителите на интернет при осъществяване на достъпа до информацията. По-специално, трябва да се прецени дали с течение на времето личните данни са остарели или не са били актуализирани.
20. Например субектът на данни може да упражни правото си да иска заличаване съгласно член 17, параграф 1, буква а), когато:
  - информация за него или нея, която е съхранявана от дадено дружество, е премахната от публичния регистър;
  - връзка към уебсайта на дадена фирма съдържа негови или нейни данни за контакт, въпреки че той или тя вече не работи в тази фирма;
  - информацията трябва да бъде публикувана в интернет за няколко години, за да бъде изпълнено правно задължение, и е останала онлайн за по-дълъг от определения в законодателството срок.
21. Както е видно от примерите, субектът на данни може, по-специално, да поиска заличаване на съдържание, в което личната информация явно е неточна в резултат на изминало време или е остаряла. Такава оценка впрочем ще зависи от целите на първоначалното обработване. Следователно първоначалните периоди на запазване на личните данни, когато са налични, следва също да бъдат взети предвид от надзорните органи, когато анализират искания за заличаване съгласно член 17, параграф 1 от ОРЗД.

1.2 [Основание 2: Право на искане за заличаване, когато субектът на данни оттегля съгласието си, когато правното основание за обработването е съгласно член 6, параграф 1, буква а\) или член 9, параграф 2, буква а\) от ОРЗД и когато няма друго правно основание за обработването \(член 17, параграф 1, буква б\)](#)

22. Съгласно член 17, параграф 1, буква б) от ОРЗД личните данни на субект на данни, които го/я засягат, могат да бъдат изтрети, когато той/тя оттегли съгласието си за обработването.
23. В случай на заличаване това означава, че доставчикът на интернет търсачка би използвал съгласието на субекта на данни като законово основание за обработването им. В член 17, параграф 1 от ОРЗД действително се повдига въпросът за законовото основание на обработването, на което се позовава доставчикът на интернет търсачка, при показване на резултати от търсенето, включително такива, съдържащи лични данни.
24. Поради тази причина изглежда малко вероятно искането за заличаване да бъде подадено от субект на данни въз основа на това, че той или тя желае да оттегли съгласието си, тъй като

администраторът, на когото субектът на данните е дал съгласието си, е уеб издателят, а не операторът на интернет търсачката, който индексира данните. Това тълкуване е утвърдено от Съда на ЕС в решението му по дело C-136-17 от 24 септември 2019 г. (**решението по дело Google 2**)¹⁰. Съдът посочва, че „(...) съгласието трябва да бъде „конкретно“ и следователно да се отнася конкретно до обработването, извършено в рамките на дейността на интернет търсачката (...). На практика обаче трудно може да се приеме (...) че лицето, което управлява интернет търсачка, иска изричното съгласие на съответните физически лица, преди да обработи за нуждите на своята дейност по препращане личните данни, които се отнасят до тях. Във всеки случай, (...) самият факт, че дадено лице иска да бъдат премахнати от резултатите при търсене, по принцип означава, че поне към датата на това искане то вече не е съгласно с обработването, извършено от лицето, което управлява интернет търсачката.“

25. Независимо от това, в случай че субектът на данни би оттеглил съгласието си данните му/й да се използват на определена уеб страница, първоначалният издател на тази уеб страница следва да информира доставчиците на интернет търсачки, които са индексирани тези данни съгласно член 17, параграф 2 от ОРЗД. Следователно, субектът на данни все още има право личните данни, които го засягат, да бъдат заличени, но в този случай съгласно член 17, параграф 1.

1.3 Основание 3: Право на искане на заличаване, когато субектът на данни е упражнил правото си на възражение срещу обработването на личните му/й данни (член 17, параграф 1, буква в)

26. Съгласно член 17, параграф 1, буква в) от ОРЗД субектът на данни има право на изтриване на лични данни от страна на доставчика на интернет търсачката, които се отнасят за него или нея, когато той или тя възразява срещу обработването по силата на член 21, параграф 1 от ОРЗД и когато няма налице законни основания за обработването от администратора на данни, които да имат преимущество.
27. Правото на възражение предоставя по-силни гаранции на субектите на данни, тъй като не ограничава основанията, въз основа на които субектите на данни могат да поискат заличаване съгласно член 17, параграф 1 от ОРЗД.
28. Правото на възражение срещу обработването е предвидено в член 14 от директивата¹¹ и представлява основание за заличаване след решението по дело Costeja. Въпреки това, различията във формулировката на член 21 от ОРЗД и член 14 от директивата предполагат, че може да има разлики и в прилагането им.
29. Съгласно директивата субектът на данните трябва да базира искането си „въз основа на неопровержими законови основания, свързани с неговото [или нейното] конкретно положение“. По отношение на ОРЗД субектът на данни може да възрази срещу обработването

¹⁰ Съд на ЕС, дело C-136/17, Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL) срещу Google LLC, решение от 24 септември 2019 г.

¹¹ Директива 95/46/ЕО, член 14: „Държавите членки предоставят на съответното физическо лице правото: а) най-малкото в случаите, упоменати в член 7, букви д) и е), на възражение по всяко време, въз основа на неопровержими законови основания, свързани с неговото конкретно положение във връзка с обработваните данни, освен ако националното законодателство не е предвидило друго. В случаите, когато възражението е оправдано, обработването, започнато от администратора, не може вече да съдържа посочените данни.“

„на основания, свързани с неговото [или нейното] конкретно положение“. Следователно на него или нея вече не се налага да доказва *„неопровержими законови основания“*.

30. Поради това в ОРЗД се променя тежестта на доказване, като се предоставя презумпция в полза на субекта на данните, като от друга страна администраторът се задължава да докаже, че съществуват *„убедителни законови основания за обработването“* (член 21, параграф 1). В резултат на това, когато доставчик на интернет търсачка получи искане за заличаване, основано на конкретното положение на субекта на данните, той трябва веднага да изтрие личните данни, в съответствие с член 17, параграф 1, буква в) от ОРЗД, освен ако не може да докаже, че съществуват *„законни основания“* за включването на данните в конкретния резултат от търсенето, които, прочетени във връзка с член 21, параграф 1, представляват *„убедителни законови основания (...) , които имат предимство пред интересите, правата и свободите на субекта на данни“*. Доставчикът на интернет търсачката може да посочи всякакви *„законни основания“*, включително всяко освобождаване, предвидено в член 17, параграф 3 от ОРЗД. Независимо от това, ако доставчикът на интернет търсачката не успее да докаже съществуването на законни основания, субектът на данни има право данните да бъдат заличени съгласно член 17, параграф 1, буква в) от ОРЗД. Всъщност, исканията за заличаване означават намиране на баланс между причините, свързани с конкретното положение на субекта на данни, и убедителните законни основания на доставчика на интернет търсачката. Балансът между защитата на неприкосновеността на личния живот и интересите на интернет потребителите при получаването на достъп до информацията, както е постановено от Съда на ЕС в решението по дело Costeja, може да бъде важен за извършването на такава оценка, както и балансиращите функции, упражнявани от Европейския съд по правата на човека (ЕСПЧ) по въпросите на печата.
31. Следователно критериите за заличаване, разработени от Работната група по член 29 в Насоките за изпълнението на решението на Съда на Европейския съюз по дело C-131/12 – *„Google Spain SL и Google Inc. срещу Agencia Española de Protección de Datos (AEPD) и Mario Costeja González“*, все още могат да бъдат използвани от доставчици на интернет търсачки и надзорните органи за оценяване на искане за заличаване, основаващо се на правото на възражение (член 17, параграф 1, буква в) от ОРЗД.
32. В тази връзка *„конкретното положение“* на субекта на данни ще бъде в основата на искането за заличаване (напр. резултатът от търсенето поражда вреди за субекта на данни при кандидатстване за работа или подкопава репутацията му/й в личния живот) и ще бъде взето под внимание при постигането на баланс между личните права и правото на информация в допълнение към класическите критерии за обработване на искания за заличаване, като:
- той или тя не играе роля в обществения живот;
  - въпросната информация не е свързана с неговия или нейния професионален живот, но засяга неговия или нейния личен живот;
  - информацията представлява реч на омраза, клевета, обида или подобни престъпления в областта на свободата на изразяване срещу него или нея по силата на съдебно разпореждане;
  - данните, изглежда, са проверен факт, но са фактически неточни;
  - данните се отнасят до относително леко престъпление, което се е случило много отдавна и причинява предразсъдъци спрямо субекта на данни.

33. Независимо от това, тези критерии няма да се разглеждат при липсата на доказателство за убедителни законни основания за отказ на искането.

1.4 Основание 4: Право на искане за заличаване, когато личните данни са били обработвани незаконосъобразно (член 17, параграф 1, буква г)

34. Съгласно член 17, параграф 1, буква г) от ОРЗД субект на данни има право да поиска изтриване на лични данни, които го/я засягат, в случай че те се обработват незаконосъобразно.
35. Понятието незаконосъобразно обработване се тълкува първо с оглед на член 6 от ОРЗД, посветен на законосъобразността на обработването. За такова тълкуване могат да служат и други принципи, установени в ОРЗД (напр. принципите на член 5 от ОРЗД или други разпоредби от глава II).
36. На второ място, това понятие се тълкува широко като нарушение на правна разпоредба, различна от ОРЗД. Такова тълкуване трябва да се извършва обективно от надзорните органи, в съответствие с националните закони или с решение на съда. Например, искане за заличаване се предоставя в случай, че включването на лична информация е изрично забранено със съдебна заповед.

В случаите, когато доставчикът на интернет търсачка не е в състояние да докаже съществуването на правно основание за обработването си, искането за заличаване може да попадне в обхвата на член 17, параграф 1, буква г) от ОРЗД, тъй като обработването на лични данни в такива случаи трябва да се счита за незаконосъобразно. Независимо от това, трябва да се напомни, че в случай на незаконосъобразност на първоначалното обработване, субектът на данни остава в правото си да поиска заличаване по силата на член 17, параграф 1, буква в) от ОРЗД.

1.5 Основание 5: Право на искане за заличаване, когато личните данни трябва да бъдат изтрити с цел спазването на правно задължение (член 17, параграф 1, буква д).

37. Съгласно член 17, параграф 1, буква д) от ОРЗД, субектът на данни може да поиска от доставчика на интернет търсачката да заличи един или повече резултати от търсенето, ако личните данни трябва да бъдат изтрити в съответствие с правно задължение в законодателството на Съюза или държавата членка, на което подлежи доставчикът на интернет търсачката.
38. Спазването на правно задължение може да произтича от разпореждане, изрично изискване в националното право или правото на ЕС за изпълнение на „правно задължение за заличаване“ или просто нарушение от страна на доставчика на интернет търсачката на срока на запазване. Като пример, срокът на запазване на данните се определя от текст, но не е бил спазен (но тази хипотеза се отнася главно за публичните досиета). Този случай може би може да обхване хипотезата за наличие на неанонимизирани или идентифициращи данни в отворен формат за данни.

1.6 Основание 6: Право на искане за заличаване, когато личните данни са събрани във връзка с предлагането на услуги на информационното общество (УИО) на деца (член 17, параграф 1, буква е).

39. Съгласно член 17, параграф 1, буква е) от ОРЗД, субектът на данни може да поиска от доставчика на интернет търсачката да заличи един или повече резултати, ако са били събрани лични данни във връзка с предлагането на УИО на деца, както е посочено в член 8, параграф 1 от ОРЗД.
40. Членът обхваща прякото предлагане на УИО без други видове обработване. В ОРЗД не се дава определение на УИО, а по-скоро се позовава на съществуващите определения в правото на ЕС¹². Съществуват известни затруднения при тълкуването, тъй като в съображение 18 от Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 г. се дава определение на понятието за „*пряко предоставяне на услуги на информационното общество*“, което е както широко, така и нееднозначно. В него се посочва основно, че тези услуги „*обхващат широк кръг от икономически дейности, които се извършват онлайн*“, но се конкретизира, че не се ограничават до „*услуги, които водят до онлайн сключване на договори, но също дотолкова, доколкото представляват икономическа дейност, обхващат и услуги, които не се заплащат от техните получатели, като тези, които предлагат онлайн информация или търговски съобщения, или от тези, които предоставят средства за търсене, достъп и извличане на данни*“, като се очертават критериите за икономическа дейност.
41. От гореизложеното произтича, че вероятно дейностите на доставчиците на интернет търсачки попадат в обхвата на прякото предоставяне на УИО. Независимо от това, доставчиците на интернет търсачки не поставят под въпрос дали личните данни, които индексират, засягат деца или не. Все пак, с оглед на специфичните им отговорности и при прилагане на член 17, параграф 3 от ОРЗД, те ще трябва да заличат съдържание, свързано с деца, по силата на член 17, параграф 1, буква в) от ОРЗД, като приемат, че да си дете е валидно „*основание, свързано с конкретната ситуация*“ (член 21 на ОРЗД) и че „*на децата се полага специална защита на личните данни*“ (съображение 38 от ОРЗД). В такъв случай трябва да се разгледа причината за събирането на лични данни от първоначалния администратор. По-специално, предвид трябва да се вземе датата на началото на обработването от страна на първоначалния уебсайт, когато субектът на данни е поискал заличаване на съдържание.

2 ИЗКЛЮЧЕНИЯ ОТ ПРАВОТО НА ИСКАНЕ ЗА ЗАЛИЧАВАНЕ СЪГЛАСНО ЧЛЕН 17, ПАРАГРАФ 3

42. В член 17, параграф 3 от ОРЗД се посочва, че параграфи 1 и 2 от член 17 от ОРЗД няма да се прилагат, когато е необходимо обработване:
- за упражняване на правото на свобода на изразяване на мнение и правото на информация (член 17, параграф 3, буква а);
  - за спазване на правно задължение, което изисква обработване, предвидено в правото на Съюза или правото на държавата членка, което се прилага спрямо администратора или за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на

---

¹² По-специално член 1, параграф 1, буква б) от Директива (ЕС) 2015/1535 на Европейския парламент и на Съвета от 9 септември 2015 година установяваща процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите регламенти и правила относно услугите на информационното общество (кодификация).

официални правомощия, които са предоставени на администратора (*член 17, параграф 3, буква б*);

- в. по причини от обществен интерес в областта на общественото здраве в съответствие с член 9, параграф 2, букви з) и и), както и член 9, параграф 3 (*член 17, параграф 3, буква в*);
- г. за целите на архивирането в обществен интерес, за научни или исторически изследвания или за статистически цели съгласно член 89, параграф 1, доколкото съществува вероятност правото, установено в параграф 1, да направи невъзможно или сериозно да затрудни постигането на целите на това обработване (*член 17, параграф 3, буква г*); или
- д. за установяването, упражняването или защитата на правни претенции (*член 17, параграф 3, буква д*).

43. Тази част има за цел да покаже, че повечето от изключенията по член 17, параграф 3 от ОРЗД не изглеждат подходящи в случай на искане за заличаване. Подобно несъответствие е в полза на прилагането на член 21 от ОРЗД при искания за заличаване. Във всеки случай трябва да се помни, че изключенията, предвидени в член 17, параграф 3 от ОРЗД, могат да бъдат използвани като основателни законни основания съгласно член 17, параграф 1, буква в) от ОРЗД.

2.1 Обработването е необходимо за упражняване на правото на свобода на изразяването и правото на информация

44. Това изключение от прилагането на член 17, параграф 1 от ОРЗД трябва да се тълкува и прилага като се вземат предвид характеристиките, които определят изтриването. Член 17, параграф 1 от ОРЗД се описва като ясно и безусловно нареждане, насочено към администраторите. Ако са изпълнени условията, посочени в член 17, параграф 1 от ОРЗД, администраторът *„има задължението да изтрие без ненужно забавяне личните данни“*. Въпреки всичко, това не е абсолютно право. В изключенията, заложи в член 17, параграф 3 по ОРЗД са определени случаите, в които това задължение не се прилага.
45. Същевременно, равновесието между защитата на правата на заинтересованите страни и свободата на изразяване, включително свободния достъп до информация, е неразделна част от член 17 от ОРЗД.
46. Съдът на ЕС призна в решението по дело Costeja и неотдавна повтори в решението по дело Google 2, че обработването, извършено от доставчик на интернет търсачка, може значително да засегне основните права на неприкосновеност на личния живот и правото за защита на данните, когато търсенето се извършва с името на субекта на данни.
47. Когато съпоставя правата и свободите на субектите на данни и интересите на интернет потребителите при достъпа до информацията чрез доставчика на интернет търсачка, Съдът преценява, че *„Несъмнено, макар защитените с тези членове права на съответното лице да имат по принцип предимство и пред посочения интерес на потребителите на интернет, това равновесие може в конкретни случаи да зависи от естеството на въпросната информация и от чувствителността ѝ по отношение на личния живот на съответното лице, както и от интереса на обществеността да разполага с тази информация, който*

може да бъде различен по-специално в зависимост от ролята на това лице в обществения живот“.¹³

48. Съдът също така обърна внимание, че правата на субектите на данни ще имат предимство, по принцип¹⁴, по отношение на интересите на потребителите на интернет при получаването на достъп до информация чрез доставчика на интернет търсачка. Въпреки това той идентифицира няколко фактора, които могат да окажат влияние върху това определяне. Сред тях са: естеството на информацията или нейната чувствителност и по-специално интересът на потребителите на интернет при получаването на достъп до информация, като интересът може да варира в зависимост от ролята на заинтересованата страна в обществения живот.
49. В анализа на заличаването, направен от Съда, се предполага, че при оценяването на исканията за заличаване, в решението за поддържане или блокиране на резултатите от търсенето от доставчик на интернет търсачка задължително трябва да се вземе предвид евентуалното въздействие на решението за заличаване върху достъпа до информация за интернет потребителите¹⁵. Това въздействие не означава непременно отхвърляне на искане за заличаване. Както потвърди Съдът, подобна намеса в основните права на субекта на данни трябва да бъде оправдана от преобладаващия интерес на широката общественост да има достъп до въпросната информация.
50. Съдът прави разлика и между това дали издателят на уебсайта може законно да разпространява информация срещу законосъобразното функциониране на доставчика на интернет търсачка. Съдът призна, че дейността на издателя на уебсайта може да се извършва изключително за целите на журналистиката, като в този случай издателят на уебсайта може да се възползва от изключенията, които държавите членки могат да установят в тези случаи въз основа на член 9 от директивата (понастоящем член 85, параграф 2 от ОРЗД). В тази връзка, в решението по дело „M.L. и W.W. срещу Германия“ от 28 юни 2018 г. ЕСПЧ посочва, че намирането на равновесие между въпросните интереси може да доведе до различни резултати в зависимост от въпросното искане (като се разграничава между (i) искане за изтриване, подадено срещу първоначалния издател, чиято дейност е в основата на това, което свободата на изразяване има за цел да защити, от (ii) искане, подадено срещу интернет търсачката, чийто първи интерес е да не публикува първоначалната информация за субекта на данни, а по-специално да даде възможност за идентифициране на всяка налична информация за това лице и установяване по този начин на неговия или нейния профил).
51. Тези съображения следва да бъдат оценени при разглеждане на жалбите по член 17 от ОРЗД и при вземане на съответните решения, като правата на субектите на данни, които са поискали заличаването, трябва да бъдат претеглени спрямо интересите на потребителите на интернет да получат достъп до информацията.

---

¹³ Съд на ЕС, C-131/12, решение от 13 май 2014 г., точка 81; Съд на ЕС, C-136/17, решение от 24 септември 2019 г., точка 66.

¹⁴ Съд на ЕС, дело C-131/12, решение от 13 май 2014 г., точка 99; Съд на ЕС, C-136/17, решение от 24 септември 2019 г., точка 53

¹⁵ Съд на ЕС, дело C-136/17, решение от 24 септември 2019, точка 56 и сл.

52. Както е обяснено от Съда на ЕС в решението му по дело Google 2, член 17, параграф 3, буква а) от ОРЗД е *“израз на факта, че правото на защита на личните данни не е абсолютно право, (...) а трябва да бъде разглеждано във връзка с функцията му в обществото и да бъде в равновесие с другите основни права съгласно принципа на пропорционалност”*.¹⁶ То *“изрично закрепва изискването за претегляне между, от една страна, основните права на зачитане на личния живот и на защита на личните данни, установени в членове 7 и 8 от Хартата, и от друга страна, основното право на свобода на информация, гарантирано от член 11 от Хартата...”*.¹⁷
53. Съдът заключава, че *„когато лицето, което управлява интернет търсачка, е сезирано с искане за премахване от резултатите при търсене на връзка към уебстраница, на която са публикувани лични данни, които попадат в обхвата на специалните категории (...), управляващото интернет търсачка лице трябва, въз основа на всички относими към конкретния случай обстоятелства и предвид тежестта на вмешателството в основните права на съответното физическо лице на зачитане на личния живот и на защита на личните данни, установени в членове 7 и 8 от Хартата, да провери дали по съображения, свързани със значим обществен интерес (...), включването на тази връзка в списъка с резултати, който се показва след търсене, извършено въз основа на името на това лице, се оказва напълно необходимо за защитата на установената в член 11 от Хартата свобода на информация на потребителите на интернет, които са потенциално заинтересовани да имат достъп до тази уебстраница посредством такова търсене”*.¹⁸
54. В заключение, в зависимост от обстоятелствата на случая, доставчиците на интернет търсачки могат да откажат да заличат съдържание, ако могат да докажат, че включването му в списъка с резултатите е строго необходимо за защита на свободата на потребителите на интернет да получават информация.

2.2 **Обработването е необходимо за спазване на правно задължение, което се прилага спрямо администратора или за изпълнението на задача от обществен интерес, или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора**

55. Съдържанието на това освобождаване трудно се прилага към дейността на доставчиците на интернет търсачки и може да окаже влияние върху решенията за заличаване на определени резултати, тъй като обработването на данни от доставчиците на интернет търсачки по принцип се основава на законния интерес на доставчика на интернет търсачка.

2.2.1 **Правно задължение**

56. Трудно е да си представим съществуването на правни разпоредби, които задължават доставчиците на интернет търсачки да разпространяват определена информация. Това е следствие от вида дейност, която развиват. Доставчиците на интернет търсачки не предоставят или представят информация.

---

¹⁶ Съд на ЕС, дело C-136/17, решение от 24 септември 2019 г., точка 57.

¹⁷ Съд на ЕС, дело C-136/17, решение от 24 септември 2019 г., точка 59.

¹⁸ Съд на ЕС, дело C-136/17, решение от 24 септември 2019 г., точка 69.

57. Ето защо изглежда малко вероятно правото на държавите членки да включва задължения за доставчиците на интернет търсачки да публикуват някакъв вид информация, вместо да съдържа задължението такова публикуване да се извършва на други уеб страници, които след това ще бъдат свързани от доставчиците на интернет търсачки.
58. Тази оценка може също да бъде разширена до възможността правото на Съюза или на държавите членки да дава възможност на публичен орган да взема решения, които задължават доставчиците на интернет търсачки да публикуват информация пряко, а не чрез URL връзките към уеб страницата, на която се съдържа тази информация.
59. Ако има случаи, при които в правото на държава членка се установява задължението доставчиците на интернет търсачки да публикуват решения или документи, съдържащи лична информация, или се упълномощават публичните органи да изискват такова публикуване, следва да се прилага освобождаването, съдържащо се в член 17, параграф 3, буква б) от ОРЗД.
60. При това приложение трябва да отчитат условията, при които то е установено, т.е. поддържането на въпросната информация е необходимо, за да се изпълни правното задължение за публикуване. Например, правното задължение или решението на орган, който има законно право да го приеме, може да включва срок за публикуване или изрично посочени цели, които може да са постигнати в рамките на определен период от време. В тези случаи, ако искането за заличаване е направено след изтичането на тези срокове, следва да се счита, че освобождаването вече не е приложимо.
61. От друга страна, често правото на държавите членки предвижда публикуването на уеб страници с информация, съдържаща лични данни. Това правно задължение за публикуване или поддържане на публикуваната информация не може да се счита за обхванато от освобождаването, съдържащо се в член 17, параграф 3, буква б) от ОРЗД, тъй като не е насочено към доставчика на интернет търсачката, а към издатели на уебсайтове, чието съдържание е свързано с индекса на доставчика на интернет търсачката. Следователно, доставчикът на интернет търсачката не може да се позове на съществуването на задължение като причина за отхвърляне на искане за заличаване.
62. Правното задължение за публикуване, насочено към други издатели на уебсайтове, обаче трябва да се вземе предвид при установяване на баланс между правата на субектите на данни и интереса на потребителите на интернет при получаването на достъп до информацията. Фактът, че информацията трябва да бъде публикувана онлайн чрез законови правомощия или след решението на орган, който има законно право да го приеме, е показателен за интерес от страна на обществеността да има достъп до тази информация.
63. Тази презумпция за съществуване на преобладаващ интерес на обществеността не действа по същия начин по отношение на първоначалните уебстраници в сравнение с индекса на резултатите на доставчика на интернет търсачка. Въпреки че правното задължение за публикуване на информация на определен уебсайт може да доведе до заключението, че тази информация не трябва да бъде изтрита от тази уеб страница, решението относно резултатите,

предлагани от доставчика на интернет търсачката, когато името на субекта на данните обикновено се използва като дума за търсене, може да бъде различно.

64. При оценката на искането за заличаване в тези случаи не следва да се допуска, че наличието на правно задължение за публикуване непременно предполага, че доколкото това задължение е наложено на първоначалните издатели на уебсайта, не е възможно да се приеме заличаването от страна на доставчика на интернет търсачки.
65. Решението следва да бъде взето, съгласно общото правило, чрез намиране на баланс между правата на субекта на данни и интереса на потребителите на интернет при получаване на достъп до тази информация чрез доставчика на интернет търсачката.

2.2.2 Изпълнение на задача от обществен интерес или при упражняване на официални правомощия

66. Доставчиците на интернет търсачки не са публични органи и следователно не упражняват публични правомощия сами.
67. Същевременно, те биха могли да упражнят тези правомощия, ако правомощията са заложили в правото на държава членка или на Съюза. По същия начин, по който биха могли да изпълняват мисии от обществен интерес, ако дейността им се счита за необходима за задоволяване на този обществен интерес в съответствие с националното законодателство.¹⁹
68. Предвид характеристиките на доставчиците на интернет търсачки е малко вероятно държавите членки да им предоставят публични правомощия или да считат, че дейността им или част от нея е необходима за постигане на правно установен обществен интерес.
69. Ако въпреки това има случай, при който правото на държавите членки предоставя на търсачките публични правомощия или обвързва дейността им с постигането на обществен интерес, те биха могли да се възползват от освобождаването, предвидено в член 17, параграф 3 буква б) от ОРЗД. Съображенията, посочени по-рано в случаите, при които в правото на държава членка е установено правно задължение за обработване на информация за доставчици на интернет търсачки, са валидни и в този случай.
70. За да се вземе решение да не бъде изпълнено искане за заличаване поради причини, свързани с това освобождаване, трябва да се определи дали поддържането на информацията в резултатите от интернет търсачката е необходимо за постигане на преследвания обществен интерес или за упражняване на правомощията.
71. От друга страна, правното определение на правомощията или обществения интерес се дава от държавата членка и ако интернет търсачката отхвърли искане за заличаване на базата на това освобождаване, трябва да бъде ясно също така, че търсачката го прави, тъй като счита, че дейността ѝ е необходима за постигане на обществени интереси. В този случай доставчикът на интернет търсачка трябва да посочи причините, поради които счита, че дейността му се

---

¹⁹ ОРЗД, член 6, параграф 3: „Основанието за обработването, посочено в параграф 1, букви в) и д), е установено от:

а) правото на Съюза или

б) правото на държавата членка, което се прилага спрямо администратора (...)“

извършва в обществен интерес. Без такова обяснение, отказът да бъде изпълнено искането за заличаване на субекта на данни не включва възможността да се основава на освобождаването.

72. Следователно, именно надзорният орган на държавата членка, чието право е приложимо, ще трябва да се справи с потенциална жалба съгласно член 55, параграф 2 от ОРЗД.

2.3 Причини от обществен интерес в областта на общественото здраве

73. Това освобождаване е специфичен случай, основан на факта, че обработването е необходимо за осъществяване на обществен интерес.
74. В този случай общественият интерес е ограничен до областта на общественото здраве, но, както при обществения интерес във всяка друга област, законната основа за обработването трябва да бъде установена в правото на Съюза или в правото на държавите членки.
75. От гледна точка на прилагането на това изключение във връзка с дейността на доставчика на интернет търсачка, могат да се направят същите изводи, както е посочено по-горе. Малка е вероятността правото на държава членка или на Съюза да може да установи връзка между дейността на доставчика на интернет търсачка и поддържането на информация или на категория информация в резултат на извършено търсене, и постигането на цели от обществен интерес по отношение на общественото здраве.
76. Този извод е още по-очевиден, ако се вземе предвид, че ефектът от заличаването води само до заличаване на някои резултати от страницата с резултати, която се получава при въвеждане главно на име като критерий за търсене. Информацията обаче не се изтрива от индексите на доставчиците на интернет търсачки и може да бъде извлечена с помощта на други думи за търсене.
77. Ето защо е трудно да си представим, че запазването на видимостта на тези резултати, когато търсенията се извършват главно въз основа на името на субекта на данни, може да се счита като цяло за нещо необходимо от съображения за обществен интерес в областта на общественото здраве.
78. Критериите за приложимост на националните стандарти и идентифицирането на надзорния орган, който трябва да се справи с евентуални иски в случай, свързан с член 17 от ОРЗД, който беше отхвърлен с помощта на това освобождаване, бяха разгледани по-горе.

2.4 Цели на архивирането в обществен интерес, научни или исторически изследователски цели или статистически цели в съответствие с член 89, параграф 1, доколкото правото, посочено в параграф 1, може да направи невъзможно или сериозно да наруши постигането на целите на това обработване

79. При този сценарий доставчикът на интернет търсачката трябва да може да докаже, че заличаването на определено съдържание на страницата с резултатите представлява сериозна

пречка или напълно предотвратява постигането на научни или исторически изследователски цели или статистически цели.

80. Следва да се разбере, че тези цели трябва да бъдат преследвани обективно от доставчика на интернет търсачка. Възможността потискането на резултатите да окаже значително влияние върху изследователски или статистически цели, преследвани от потребители на услугата на доставчика на интернет търсачка, не е от значение за прилагането на това освобождаване. Тези цели, ако съществуват, следва да бъдат взети под внимание при установяване на баланс между правата на субекта на данни и интересите на потребителите на интернет при получаване на достъп до информацията чрез доставчика на интернет търсачка.
81. Трябва също така да се отбележи, че тези цели могат да бъдат преследвани обективно от доставчика на интернет търсачка, без, по принцип, да е необходима връзка между името на субекта на данни и резултатите от търсенето.

2.5 Установяване, упражняване или защита на правни претенции.

82. По принцип е малко вероятно доставчиците на интернет търсачки да използват това освобождаване, за да отхвърлят исканията за заличаване по член 17 от ОРЗД.
83. Трябва допълнително да се подчертае, че искането за заличаване предполага потискане на определени резултати от страницата с резултати от търсенето, предоставени от доставчика на интернет търсачка, когато името на субекта на данни обикновено се използва като критерий за търсене. Информацията остава достъпна при търсене с други думи.